

gen, hvor jeg skal søge at besvare alt, hvad der i saa Henseende er rettet til mig, skal jeg gaa over til det næste Hovedspørgsmaal, der har været drøftet: Prisen for de Varer, der foreslaas overtagne. Nogen stor Uoverensstemmelse er ikke kommet til Orde. Der har været en svag Antydning i det ærede Medlem fra Bjerres (Jørgen Jensen) Udtalelser i Retning af, at Prisen paa Foderkorn er for lav. Der kom en kun meget svag Antydning af, at det kunde være rimeligt, at den var lidt højere. Naar det ærede Medlem brugte den Vending, at det maaske ikke var begrundet i Forholdene at nedsætte Prisen paa Byg og Havre med $1\frac{1}{2}$ Kr., saa er dette kun rigtigt, hvis man gaar ud fra, at hele det indværende Aars Høst har været solgt til Maksimalpris, men det er jo kun efterhaanden, at Prisen har arbejdet sig op til endelig at standses af Maksimalprisen. Adskilligt Korn har været solgt til lavere Pris i Begyndelsen af Høstaaret. Men der har, som sagt, kun været ganske svage Antydninger af, at Prisen var for lav. Heller ikke har der været klaget stærkt over, at Prisen var for høj. Det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) og det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) pegede paa Husmandsforeningernes oprindelige Forslag, og ogsaa det ærede Medlem fra Rønne sagde, at disse Priser var ansatte særlig under Hensyn til det store Landbrugs Interesser, og henviste i saa Henseende til den gamle Sandhed, at der er en særlig kornproducerende og en særlig kornkøbende Del af Landbruget; men denne Sandhed har ikke Gyldighed paa et Tidspunkt, hvor Handelen med Korn faktisk vil ophøre. Det Kvantum Korn, der vil blive at handle med, naar denne Overtagelse har fundet Sted, vil være ganske minimalt, og hvad der kommer ind udefra, vil efter alt at dømme blive ganske minimalt. Med andre Ord, den Begrundelse, som laa i Henvisningen til, at nogle brugte indkøbt Korn og producerede dermed, har ikke Bud til den nuværende Situation. Da Husmændene forelagde deres oprindelige Forslag, saa Forholdene anderledes ud, men hvis det ærede Medlem har fulgt Husmandsforeningernes Stilling indenfor Landbrugsudvalget, vil han se, at de har arbejdet sig op i Prisen, og senere, efter at det er blevet klart for Husmandsforeningerne, hvorledes Tilstanden er nu, og i hvilken Grad den er forandret fra tidligere, er der utvivlsomt kommet en Forstaaelse af Nødvendigheden af, at Kornet skal kunne afhændes til den Pris,

som gør selve Kornproduktionen lønnende. Ikke mindst for de store rugdyrkende Egne, som skal aflevere Korn, og for hvem Kvægopdrætning og Svineproduktion under de nuværende Forhold ikke kan antage et saadant Omfang, at de kan være særlig lønnende. Dele af Bedriften, er det virkelig af den største Vigtighed, at de faar en tilstrækkelig god Pris for det Korn, de afleverer til Staten. Derfor er Prisen ikke fastsat af Hensyn til det store Landbrug, men af Hensyn til Landbruget som saadant, og jeg tror, at man vilde handle ganske forkert overfor det lille Landbrug, som efter min Mening har haft Ret i at søge at holde Priserne nede, saa længe der var Omsætning, saa længe der var Indførsel, hvis man nu under helt forandrede Forhold søgte kunstigt at holde Prisen nede under, hvad Omkostningerne ved Produktionen af Kornet udgjorde.

Det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) rettede en Kritik mod Forslaget om at sætte en ensartet Pris paa højvægtig og lavvægtig Rug. Der var i det, det ærede Medlem sagde, adskilligt, som nødvendigvis maatte gøre Indtryk paa en, og alle de Betragtninger, det ærede Medlem fremdrog, har været grundlæggende for den Fastsættelse af Prisen, der har fundet Sted i de forløbne tre Aar, hvor Hensynet til den hollandske Vægt hele Tiden har været taget i Betragtning. Men det ærede Medlem vil forstaa, at naar alle Medlemmer af det staaende Landbrugsudvalg uden Hensyn til, hvorfra i Landbruget de kommer, og fra hvilke Landsdele de kommer, enstemmigt indstiller, at man skal fravige dette og gaa over til ensartet Pris, og naar jeg maa erkende, at der er en særlig Grund til at støtte de magre Egne for Øjeblikket ved at give den ensartede Pris, saa vilde det være yderst betænkeligt for mig her at skulle foreslaa en Afvigelse derfra.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) har ført et andet Spørgsmaal frem, idet han sagde, at de Udgifter, som Lovforslaget medfører for Staten, altsaa de 50 Mill. Kr., kun anvendes til to Ting, nemlig til at sikre Ernæringen og til at sikre disse Levnedsmidler til den nuværende Pris, men at der ikke bringes noget Nedslag i Prisen, hvad der var meget ønskeligt, og det ærede Medlem spurgte, om det ikke var muligt, at Brødprisen kunde sænkes. Det Forslag, som det ærede Medlem i saa Henseende stillede, bliver et Led i en Række Overvejelser ikke mindst af finansiel Natur, og naar vi kommer til at tale